

V roce 1949 – to ještě kádrování všemocně se stávající KSČ nebylo do největších podrobností propracované – se zapsal na Lékařskou fakultu Karlovy University v Hradci Králové. Když se ale v roce 1951 královohradecká fakulta transformovala ve Vojenskou lékařskou akademii a studenti se nuceně stali příslušníky čs. armády, odchází s řadou dalších kolegů na Lékařskou fakultu Masarykovy Univerzity do Brna. V té chvíli ale jeho otec, angažovaný ve straně Benešových Národních socialistů, byl komunisty předčasně penzionován a pronásledován. Medik Vladimír Schejbal byl povolán do vojenské služby, zařazen do PTP, pomocných praporů v uhelných dolech v Ostravě. Za rok byl propuštěn a po přerušení mu byl umožněn návrat ke studiu na LF MU v Brně. Během studia pracoval jako demonstrátor, později jako pomocná vědecká síla v Ústavu patologické anatomie ve Fakultní nemocnici U Sv. Anny, za profesora MUDr. Václava Neumanna, DrSc. Poznal se zde velmi dobře v té době s oběma docenty, Švejdu a Dluhošem, kteří už tehdy oceňovali jeho vlastnosti charakterové a znalosti nejenom medicínské. Absolvoval v roce 1956.

Po promoci jako všichni nestranici musel nastoupit povinně na tzv. umístěnku do Trenčína (většina odpromovaných doktorů neangažovaných v KSČ odcházela buď na Slovensko, nebo do pohraničí). V trenčianské nemocnici se stal sekundárním lékařem v oddělení patologie a až po jedno a půlročním pobytu v Trenčíně se podařilo prof. Dluhošovi, aby byl vyslán konkurz na místo asistenta, který MUDr. Vladimír Schejbal vyhrál.

Jeho popromoční pobyt v Ústavu patologické anatomie byl velmi úspěšný. Využil své vzdělání, nadání, pracovní kázeň a všechny své dobré vlastnosti k dobrému chodu především „svého“ ústavu, a také k tomu, aby se sám profiloval jako vynikající odborník a skvělý učitel mladých studujících mediků. Úspěšně složil předepsané atestační zkoušky, do roku 1968 publikoval řadu sdělení v československém a světovém odborném tisku, byl známý jako řečník a diskutér na foru čs. patologů, blízce se seznámil s polskými kolegy a obhájil kandidátskou disertaci na téma Dětských nádorů. V této době, se zvyšujícími se nároky na činnost Ústavu patologické anatomie nejenom v nekropické, ale zejména v ex-

trémně rychle se rozvíjející diagnostice biopické došlo k rozdělení původně jediného Ústavu patologie v nemocnici U Sv. Anny na ústavy dva: I. Ústav patologie zůstává ve FN U Sv. Anny, nově konstituovaný II. ústav patologické anatomie byl vybudován v Fakultní dětské nemocnici v Brně – Černých Polích. MUDr. V. Schejbal byl vůdčím z tehdy tři asistentů prof. Dluhoše při uvádění II. patologie do praktického chodu.

Po srpnu 1968 odešel přes Vídeň do Západního Německa a pracoval jako patolog na ústavu patologie fakultní nemocnice Univerzity v Bochum. Zde se opět vynikajícím způsobem uplatňuje nejenom jako na slovo vzatý odborník na tomto ústavu, ale díky svým všem vzpomenuťm znalostem pokračuje v publikační činnosti, habilituje se na téma „Lipomatoza srdečního svalu a epikardu (ztučnění srdce)“ a organizuje praktický chod „svého“ nového ústavu, v němž pracoval až do ledna roku 2010.

Po roce 1990, po přejítí vichřice hněvu, byl Doc. MUDr. Vladimír Schejbal oceněn Zlatou medailí Lékařské fakulty Masarykovy Univerzity za své minulé zásluhy o naši Lékařskou fakultu, a za úspěšné reprezentování československé medicíny v zahraničí.

Do dalších let mu všichni jeho vzpomínající kolegové přejeme vše nejlepší.

Ad multos annos.

B. HABANEC

Sto let od narození Heleny Puchljkové

V srpnu letošního roku si brněnští rusisté připomněli nedožitě sté narozeniny dlouholeté odborné asistentky někdejší katedry ruského jazyka Filozofické fakulty naší univerzity *PhDr. Heleny Puchljkové, CSc.* (24. 8. 1910 – 23. 8. 1993). Zesnulá jubilanťka se narodila v Moskvě v rodině carského důstojníka. Na počátku 20. let 20. stol. rodina emigrovala do ČSR a usadila se v Moravské Ostravě. Po ukončení středoškolského studia na ruském reformním reálném gymnáziu v Moravské Třebové odešla studovat francouzštinu na pařížskou Sorbonu. Po dvouletém pobytu v Paříži

pokračovala ve vysokoškolském studiu na Karlově univerzitě v Praze, kde v roce 1937 ukončila obor ruština-francouzština. V letech 1937-1949 působila jako středoškolská profesorka (nejprve na obchodní akademii v Ostravě, později na střední škole téhož zaměření v Brně). Od roku 1945 současně vyučovala externě na brněnské Pedagogické fakultě a na JAMU (od roku 1949 se stala jejich kmenovou pracovnící), až konečně v roce 1953 přešla na tehdejší katedru rusistiky Filozofické fakulty, kde byla činná až do svého odchodu do důchodu v roce 1970. Zesnulá jubilantka byla na této katedře první vyučující ruské národnosti, což bylo tehdy pro pracoviště významným přínosem pro rozvoj oboru. Titul PhDr. získala už v roce 1946 na základě disertační práce *Lyrické motivy v dramatech A. A. Bloka*. Avšak pro nedostatek kvalifikovaných odborníků znalých dokonale ruštinu dala své schopnosti do služeb jazykové výuky.

Dr. Puchljaková byla činná především pedagogicky. Zasloužila se o vybudování metodiky vyučování ruštině při přípravě budoucích učitelů ruštiny i systému praktických jazykových cvičení vypracováním celé řady vysokoškolských skript z ruské konzervace, slovní zásoby, frazeologie, lexikologie jakož i gramatiky. Kromě toho vybírala a sestavovala četné textové materiály o ruské a sovětské kultuře

a ruských reáliích a pracovala také hojně v oblasti překladatelské a konzultační.

Odborně-badatelská činnost H. Puchljakové se zaměřovala hlavně na porovnávací studium ruské slovní zásoby vzhledem k češtině, na lexikální sémantiku a stylistiku. Zpočátku podrobila rozboru hlavní poklesky středoškolských studentů v ruských písemných projevech. Výsledky svých pozdějších mnohem širše založených materiálových výzkumů a minuciózní lingvistické heuristiky publikovala v jazykovědné řadě Sborníku prací Filozofické fakulty brněnské univerzity; v nich se zamýšlela nad příbuznými ruskými a českými pojmenováními z hlediska jejich nestejně sémanticko-stylistické platnosti, pojednala také o souvztažnosti shodných českých a ruských názvů kalendářních a časových pojmů a konečně rozebrala terminologii rostlin v češtině a ruštině, výrazově si blízkou. Výsledky svých bádání uvedla souhrnně ve své kandidátské disertační práci *Stylistická analýza společných českých a ruských slov*, kterou obhájila v roce 1968.

I přes mnohaletý odstup od činné služby měla zesnulá jubilantka až do posledních dnů zájem o obor, se svým bývalým pracovištěm udržovala stále kontakty a pilně pracovala na učebních textech. Zemřela den před svými 83. narozeninami 23. srpna 1993.

A. BRANDNER

Redakci Universitas došlo

Absolvent základní školy. Josef Maňák, Tomáš Janík (ed.). Masarykova univerzita v Brně, 2007

Abstracts and Application Manual. Cytogenetic and Immunogenetic Workshop. Masarykova univerzita v Brně, 2007

Aktuální proměny českých dějin umění. Sborník z konference studentů doktorských programů dějin umění v ČR usku- tečněné ve dnech 21.-23. dubna 2006. Masarykova univerzita v Brně, 2007

Akutní leukémie. Informace pro pacienty a jejich blízké. Markéta Protivánková, Jiří Vorlíček. Masarykova univerzita v Brně, 2008

Atletika 2007. Vědecký sborník. Ed. Josef Michálek. Masarykova univerzita v Brně, 2007

Antonín Bartoněk, **Písmo a jazyk mykén- ské řečtiny (1400-1200 př. Kr.).** Masarykova univerzita v Brně, 2007

Ladislav Blažek a kol., **Konkurenční schop- nost podniků.** Masarykova univerzita v Brně, 2007

Brünner Hefte zur Didaktik, Sprach- und Literaturwissenschaft III. Pavel Váňa (ed.). Masarykova univerzita v Brně, 2007

Církevní archivy a fondy v České re- publice. Editoři: Tomáš Čermušák, Jiří Mi- hola. Masarykova univerzita v Brně, 2007

Cykloturistika. Jan Ondráček, Sylva Hřebič- ková. Masarykova univerzita v Brně, 2007

pokračování na str. 76 →